

Одлука којом се обезбјеђује транспарентност у кориштењу средстава за повратак избјеглица и расељених лица у оба ентитета

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења споменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Савјета за имплементацију мира које се састао у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним,” у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Имајући у виду Одлуку Високог представника бр. 81/01 од 11. јануара 2001. год. (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 2/01 од 29. јануара 2001. год.) према којој се може упутити захтјев Високом представнику да ријеши питање везано за виталне интересе конститутивног народа или групе осталих;

Констатујући да је постављено питање везано за приједлог буџета Републике Српске и питање адекватности износа предвиђеног у буџету за 2002. за повратак избјеглица и расељених лица у своје предратне домове;

Констатујући такође да се поставило и питање у којој мјери су средства предвиђена за повратак у буџетима за 2000. и 2001. годину одговарајуће реализована;

Одлучан у заговарању права избјеглица и расељених лица да се слободно врате у своје домове како је утврђено чланом II.5. Устава Босне и Херцеговине и додатно загарантовано и поближе уређено Анексом 7. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини (“Дејтонски споразум”);

Увјерен у потребу да се обезбиједи без дискриминације право на повратак свим конститутивним народима и другим грађанима Босне и Херцеговине на цијелој територији Босне и Херцеговине;

Сматрајући да право на повратак и право на слободу од дискриминације представљају витални интерес свих конститутивних народа и других грађана Босне и Херцеговине;

Водећи рачуна о одговорности коју су преузели ентитети и Босна и Херцеговина према члану II Анекса 7. Дејтонског споразума да ће на својој територији створити политичке, економске и социјалне услове који ће да допринесу добровољном повратку и хармоничној реинтеграцији избјеглица и расељених лица, без давања првенства некој посебној групи;

Закључујући да се у буџету морају предвидјети и обезбиједити финансијска средства и на нивоу ентитета и на нивоу Босне и Херцеговине како би се омогућило стварање наведених услова;

Имајући у виду ставке приједлога буџета Републике Српске како су представљене Уставној комисији Републике Српске и чињеницу да је најављено да ће се у приједлогу

буџета предвидјети још додатна средства за повратак избјеглица и расељених лица;

Имајући у виду и размотривши сва ова питања, доносим слиједећу:

ОДЛУКУ

1. Повратак избјеглица и расељених лица у своје пријератне домове и успостављање политичких, економских и социјалних услова који ће да допринесу повратку је питање од виталног интереса за све конститутивне народе, као и за остале грађане Босне и Херцеговине, у смислу одредаба члана 7. Одлуке Високог представника бр. 81/01 од 11. јануара 2001. год. ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 2/01 од 29. јануара 2001. год.).
2. Захтијева се од Владе Републике Српске да достави све информације које су потребне Народној скупштини Републике Српске да би извршила детаљну и потпуну провјеру да ли су средства издвојена за повратак избјеглица и расељених лица довољна да омогуће Републици Српској да испуни обавезе које има према Анексу 7. Дејтонског споразума. Народна скупштина треба да обави тражену провјеру на својој слиједећој сједници.
3. Министар, односно министри ентитета Босне и Херцеговине надлежни за питања повратка избјеглица и расељених лица ће подносити извјештај свака три мјесеца, почевши од 1. марта 2002. год, министру за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине о кориштењу буџетских средстава за повратак избјеглица и расељених лица путем Државне комисије за избјеглице Босне и Херцеговине.
4. Извјештај из претходног члана ће посебно садржавати

конкретне информације о реализацији буџетских линија везано за омогућавање повратка припадника конститутивних народа и осталих, као и за одређивање алтернативног смјештаја и затварање колективних центара.

5. Ова одлука се доноси у складу са чланом 10. Одлуке Високог представника бр. 81/01 од 11. јануара 2001. год. ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 2/01 од 29. јануара 2001. год.).

6. Ова одлука се одмах објављује у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" и ступа на снагу даном објављивања. Одлука се објављује и у "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине" и "Службеном гласнику Републике Српске".

Сарајево, 24. јануар 2002. год.

*Волфганг Петрич
Високи представник*